

ОДНОС ПРВИХ ГЕНЕРАЦИЈА ПРЕМА МЕСЕЦУ ПОСТА - РАМАЗАНУ

<Српски– Serbian – صربي>

www.ktibat.com

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Фејзо Радончић

حال السلف في رمضان

موقع الكتيبات الإسلامية

٥١٣

ترجمة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

مراجعة:

فيزو رادونتشيش

Однос првих генерација према месецу поста - рамазану

У име Бога, Милостивог, Самилосног!

Брате муслиману и сестро муслиманко!

Нека је на вас Божији мир, милост и благослов, а затим:

Шаљем вам ову посланицу препуну лепих поздрава и жеља, из срца које вас у име Бога воли, молећи Га да нас све састави у Кући почести и настаништу милости.

Имајући у виду да нам долази месец рамазан, желим да вам упутим неколико савета, са жељом да их прихватите, Аллах вас сачувао и увек се о вама бринуо.

Како да дочекамо благословљени месец рамазан?

Рекао је Узвишени: „У месецу рамазану почело је објављивање Кур'ана, који је путоказ људима и јасан доказ Правога пута и разликовања добра од зла.“ (Кур'ан, Ел-Бекаре, 185).

Цењени брате:

Узвишени Бог је учинио месец рамазан у односу на друге месеце, вреднијим и посебнијим.

Неке од тих посебности рамазана су:

Задах из уста постача код Бога је дражи и бољи од мириса миска (парфема).

Анђели траже опрост за постаче све док се не ифтаре (док не престану да посте).

Бог сваког дана украшава Рај и говори: "Још мало, и од Мојих добрих робова ће бити отклоњена свака брига и узнемиравање и они ће ући у тебе."

У рамазану се ђаволи стављају у окове и спутава се њихово деловање.

У њему се отварају врата Раја, а затварају се врата Ватре.

У њему је Ноћ Кадр која је је боља од хиљаду месеци, и онај коме њено добро буде ускраћено, уистину је ускраћен сваког добра.

Постачу се опрашта последње ноћи рамазана.

Бог сваког дана рамазана ослобађа од Ватре Своје робове.

Цењени брате, како и чиме да дочекамо овај месец који садржи овакве вредности и посебности? Да ли игром, забавом и бескорисним провођењем ноћи и да ли нам је тешко због његовог доласка?

Утичемо се Богу од свега овога.

Добри Аллахов роб ће да дочека рамазан искреним покајањем и чврстом одлуком да ће да се рамазаном окористи и да ће своје време добрим делима да испуни. Молимо Аллаха да нам помогне у томе да Га на најлепши начин обожавамо.

У наставку, цењени брате, можеш да се упознаш са добрим делима која су у рамазану посебно потврђена:

1. Пост

Посланик Мухаммед, мир над њим, је казао:

”Свако добро дело које учини син Адамов рачуна му се од десет до седам стотина пута. Узвишени каже: ‘Осим поста, јер је он Мој и Ја за пост посебно награђујем! Постач је оставио своју страст, своју храну и пиће само због Мене!’ Постач има две радости: радост при ифтару (храна која се једе у одређено време као ознака прекида поста) и радост када се сусретне са својим Господаром. Задах из уста постача је дражи Аллаху од мириса миска (парфем миск)!“¹

¹ Хадис бележи Бухари и Муслим.

И каже: „**Ко проведе рамазан у посту, са иманом и надајући се награди, биће му опроштени сви претходни греси.**“²

Сасвим је сигурно да ова награда неће бити указана ономе ко остави само храну и пиће, јер Посланик, мир над њим, каже: **”Ко не остави ружан говор и ружна дела, Аллаху није потребно да такав оставља своју храну и пиће!**“³

И каже:

„Пост је штит, и нека постач непристојно не говори нити чини ствари од цахилијета (предисламског доба), а ако га неко нападне или га буде псовао нека каже: 'Ја постим.'“⁴

2. Ноћни намаз (теравија)

Посланик Мухаммед, мир над њим, је казао:

„Ко проведе рамазан у ноћном намазу (теравији), са иманом (веровањем) и надајући се награди, биће му опроштени претходни греси.“⁵

Рекао је Узвишени: **„А слуге Милостивога су они који по Земљи мирно ходају, а када их бестидници ослове, одговарају: 'Мир вама!' И они који проводе ноћи пред Господаром својим (молећи се) на седду (лицем на тло) падајући и стојећи.“** (Кур'ан, Ел-Фуркан, 63-64.).

² Хадис бележи Бухари и Муслим.

³ Хадис бележи Бухари.

⁴ Хадис бележи Бухари и Муслим.

⁵ Хадис бележи Бухари и Муслим.

Ноћни намаз је био пракса Посланика Мухаммеда, мир над њим, и његових асхаба (другова, следбеника). Преноси се да је Аиша казала: "Не остављај ноћни намаз (молитву), јер га ни Посланик није изостављао. Уколико би се разболео или уморан био, клањао би седећи."

Омер, нека је Бог задовољан са њим, би клањао по ноћи онолико колико је могао и колико би Аллах хтео, па би, када наступи пола ноћи, будио своју породицу, говорећи им: „Намаз, намаз...“ И учио би ајет (одломак из Кур'ана): **„Нареди породици својој да обавља намаз и устрај у томе! Ми не тражимо од тебе опскрбу, Ми тебе опскрбљујемо! А само за богобојазност леп исход следује.“** (Кур'ан, Таха, 132.)

Ибн-Омер би учио овај ајет (одломак из Кур'ана): **„Да ли је онај који у ноћним сатима у молитви време проводи, падајући лицем на тле и стојећи, страхујући од онога света и надајући се милости Господара свога...?“** (Кур'ан, Ез-Зумер, 9.)

Затим је рекао: "Овакав је био Осман б. Аффан". Ибн Еби-Хатим каже: "Ибн-Омер је ово казао због тога што је Осман много по ноћи клањао и учио, да би чак на једном рекату проучио цели Кур'ан."

Алкаме б. Кајс каже: "Преноћио сам код Абдуллаха б. Мес'уда једне ноћи, па је он устао на њеном почетку и клањао. Учио би као што је учио имам тог места, по тертилу и разговетно, и није понављао ајете, чули би га они који су били око њега. Тако би чинио док до галеса (задњег дела ноћи, пред саму зору) не би остало онолико

колико је од акшамског езана до завршетка намаза, а потом би клањао витре."

Саиб б. Зејд каже: "Учач би учио стотине ајета, тако да бисмо се ми ослањали на штап од дугог стајања. И људи не би одлазили осим пред зору."

Напомена:

Брате муслиману, требао би да клањаш теравију до краја, док имам не заврши, како би био уписан у оне који проводе ноћи у намазу.

Посланик Мухаммед, мир над њим, каже:

„Ко буде клањао за имамом (онај који предводи намаз у џамији), све док он не заврши са намазом (молитвом) има награду као да је клањао целу ноћ.“⁶

3. Садака (милостиња)

Посланик, мир над њим, био је најдарежљивији човек, а та дарежљивост би се највише примећивала у рамазану. Био је толико дарежљив и благ, да је био блажи чак и од лепог и угодног поветарца.

Посланик Мухаммед, мир над њим, каже: **„Најбоља је садака (милостиња) она која се удели у рамазану...“⁷** (Хадис бележи Тирмизи од Енеса)

Зејд б. Еслем преноси од свога оца: **"Чуо сам, Омера како каже: 'Једнога дана нам је Аллахов Посланик, мир над њим, наредио да делимо за опште добро. Те**

⁶ Хадис бележе аутори Сунена.

⁷ Хадис бележи Тирмизи од Енеса.

речи је изговорио у моменту када сам имао иметак. Помислио сам: 'Данас ћу да претекнем Ебу-Бекра!' Да бих га претекао, даровао сам половину своје имовине. (Видевши то) Аллахов Посланик, мир над њим, ме упитао: 'Шта си оставио својој породици?' Одговорио сам: 'Оставио сам им исто толико.' Тада је дошао Ебу-Бекр и даровао је све што је имао. Аллахов Посланик, мир над њим, га упитао: 'Шта си оставио својој породици?' А он је одговорио: 'Оставио сам им Аллаха и Његовог Посланика.' Помислио сам: 'Никада те ни у чему нећу претећи.'"

Пренеси се да је Талха б. Јахја б. Талха казао: "Причала ми је моја бака, Су'ада бинт 'Ауф Ел-Муријје (супруга Талхе б. Убејдуллаха): 'Једног дана код мене ушао је Талха, а био је слабашан. Упитала сам га: 'Видим да си потиштен и тужан, је ли до мене, па да ти помогнем ако могу?' Он рече: 'Није то, ти си дивна супруга једног муслимана.' Упитала сам: 'Шта ти је, онда?' Он рече: 'Иметак ми се умножио и много ме оптерећује.' Рекла сам: 'Онда га подели'. Он је све то поделио тако да није остао ни један дирхем." Талха б. Јахја каже: "Упитао сам благајника Талхе о количини тог иметка, а он је казао: 'Четири стотине хиљада.'"

Брате, садака (милостиња) у рамазану има посебну вредност, па зато пожури да искористиш прилику и труди се да делиш садаку (милостињу), сходно својим могућностима. Садака (милостиња) има неколико облика, од којих су:

а) Давање хране (сиромашнима)

Рекао је Узвишени: „И храну су давали, мада су је и сами волели, сиромашу, сирочету и заробљенику. 'Ми вас само за Аллахову љубав хранимо, од вас ни признања ни захвалности не тражимо! Ми се Господара нашег бојимо, оног Дана када ће лица смркнута и намргођена бити.' Њих ће Аллах страхоте тај дан сачувати и блиставост и радост ће им даровати, и Рајем и свилом ће их за оно што су трпели наградити.“ (Кур'ан, Ел-Инсан, 8-12).

Муслимани првих генерација су се трудили чинећи ово дело и давали су му предност у односу на многе друге ибадете (богослужења), без обзира да ли би то било да се нахране гладни или нека особа, брат који је познат по добру. Дакле, није услов да се нахрани само сиромашна особа.

Посланик Мухаммед, мир над њим, је казао:

„О људи! Ширите селам (поздрав мира), делите храну сиротињи, помажите и пазите родбину и Аллаху се молите кад свет спава – па ћете ући у Рај, сигурни и спашени.“⁸

Неки из првих генерација су говорили:

„Драже ми је да позовем својих десет другова и нахраним их храном коју желе, него да ослободим десет робова из потомства Исмаила.“

Многи муслимани из првих генерација давали су храну свог ифтара (вечере) другима а и сами су постили. Неки од

⁸ Хадис бележи Ахмед и Тирмизи, а исправним га сматра Албани.

њих су Абдуллах б. Омер, Давуд Ет-Та'и, Малик б. Динар и Ахмед б. Ханбел. Ибн-Омер не би ифтарио (вечерао) осим са јетимима (сирочадима) и сиромасима. Када би некада сазнао да их је његова породица вратила, он ту ноћ не би ифтарио (вечерао).

Неки су муслимани из првих генерација, док би постили, давали храну и честили би своју браћу, служили их. Међу њима су били Хасан и Ибн Ел-Мубарек.

Ебу Ес-Севвар Ел-Адеви каже: "Неки људи из Бену Адија би клањали у џамији и нико од њих се не би сам ифтарио (вечерао). Ако би био неко да са њима једе, и они би јели, а ако не, онда би изашли из џамије и са људима би јели."

Из ибадета (богослужења) давања хране другима произилазе многи други ибадети попут повећања љубави према онима које си нахранио, што може бити узроком да човек уђе у Рај, као што каже посланик Мухаммед, мир над њим: "Нећете ући у Рај док не будете веровали, а нећете веровати све док се не будете волели." Такође из тога произилази и ибадет (богослужење) седења са добрим људима и очекивање награде за потпомагање у покорности Аллаху путем враћања снаге која се добије конзумирањем хране.

б) Нахранили постача

Посланик, мир над њим, је казао:

“Ко приреди ифтар (вечеру) постачу, имаће исту награду као и он (постач), са тим што постачу неће

бити умањена његова награда.”⁹ (Хадис бележи Ахмед и Несаи, а исправним га сматра Албани).

У хадису којег преноси Селман, стоји:

„Ко припреми ифтар (вечеру) постачу, то ће му бити узроком праштања греха и ослобођења од Ватре и има награду као и постач, а да се постачу не умањи од награде. Асхаби (следбеници) су рекли: 'Аллахов Посланиче, немамо сви нешто што би дали да се постач ифтари', па је Посланик, мир над њим, казао: 'Аллах ће дати ову награду свакоме ономе ко ифтари (нахрани) постача па макар и млеком помешаним са водом, хурмом или гутљајем воде. Онога ко напоји постача, Аллах ће да напоји из мог хавда (извора) након чега никада више неће да ожедни, све док не уђе у Рај.’“

4. Улагање труда у учењу Кур'ана

Овде су, цењени брате, споменути два сегмента када је у питању стање првих генерација:

- а) Много учење Кур'ана
- б) Плакање приликом учења или слушања Кур'ана, из страхопоштовања према Аллаху.

Много учење Кур'ана

⁹ Хадис бележи Ахмед и Несаи, а исправним га сматра Албани.

Месец рамазана је месец Кур'ана и зато би роб муслиман требао да у рамазану што више учи Кур'ан. Прве генерације муслимана посвећивали су велику бригу и пажњу према Аллаховој Књизи. Анђео Џибрил (Гаврило) би током рамазана подучавао и понављао Кур'ан са Послаником, мир над њим, а Осман би сваки дан проучио цели Кур'ан.

Неки од њих би на ноћном намазу (молитви) уз рамазан учили цели Кур'ан сваке три ноћи, неки сваких седам, неки сваких десет. Учили би Кур'ан и на намазу и ван намаза. Шафија би током рамазана учио шездесет хатми, и то изван намаза.

Катаде би увек, сваких седам дана, чинио хатму (проучио би цео Кур'ан), а у рамазану би то чинио свака три, а у задњој његовој трећини сваку ноћ.

Када би наступио рамазан, имам Зухри би остављао читање хадиса и седење са ученима, а посветио би се учењу Кур'ана из мусхафа.

Суфјан Ес-Севри би, када наступи рамазан, остављао све добровољне ибадете (богослужења) и посвећивао би се учењу Кур'ана.

Ибн-Реџеб каже: "Забрана учења целог Кур'ана за мање од три дана везана је за стање ако би се то стално чинило, али је дозвољено у одређеним похвалним и посебно вредним периодима, попут рамазана, или у одређеним светим местима као што су Мекка, за оне који у њу дођу, а нису њени становници. У тим случајевима похвално је што више учити Кур'ан како би се искористило време и

место. Ово је и став Ахмеда и Исхака и др., па на њега указује и пракса учењака које смо већ споменули.“

Плакање приликом учења Кур'ана

Прве генерација муслимана нису читале Кур'ан као што се чита поезија, без икаквог размишљања, него би он деловао на њихова срца и остављао би велики траг.

Преноси Бухари од Абдуллаха б. Месу'да да му је Посланик, мир над њим, казао: „Учи ми Кур'ан.“ Абдуллах је упитао: 'Аллахов Посланиче, зар теби да учим, а теби се објављује?' А Посланик је одговорио: 'Ја волим да слушавам другог како га учи.' Абдуллах, затим, приповеда: 'Учио сам суру Ен-Ниса, док нисам стигао до ајета: „А шта ће, тек, бити када доведемо сведока из свакога народа, а тебе доведемо као сведока против ових?“ (Кур'ан, Ен-Ниса, 41.) Он је рекао: 'Доста је.' Окренуо сам се и видео сам му сузе из очију.'“

Бележи Бејхеки од Ебу-Хурејре да је казао: „Када је објављен ајет: „Па зар се овом говору ишчуђавате, и смејете се, а не плачете!?“ (Кур'ан, Ен-Неџм, 59-60.) Становници соффе (џамијског трема) су плакали тако да су им сузе текле низ образе. Када их је чуо Посланик, мир над њим, и он је почео да плаче, па су сви заједно плакали.“

Посланик Мухаммед, мир над њим, је казао: „Ватра неће дотаћи онога ко плаче из страхопоштовања према Аллаху.“

Ибн-Омер је учио поглавље из Кур'ана Ел-Мутаффифин, док није стигао до ајета: „**На Дан када ће се људи Господару светова дићи?!**“ (Кур'ан, Ел-Мутаффифин, б.) Па је заплакао и пао, тако да више није могао да настави учење.

Преноси се да је Музахим б. Зуфер казао: „Клањао нам је акшам Суфјан Ес-Севри, па је учио док није стигао до одломка: „**Само Теби ибадет (богослужење) чинимо и само од Тебе помоћ молимо**“, па је заплакао тако да је прекинуо своје учење. Потом се вратио на почетак и учио је поглавље Фатиху.“

Преноси се да је Ибрахим б. Ел-Еш'ас казао: "Чуо сам Фудајла како једне ноћи учи поглавље Мухаммед, плакао је и понављао је ајет: „**Ми ћемо вас искушавати да бисмо знали борце на Аллаховом путу и стрпљиве међу вама, и да бисмо открили вести о вама.**“ (Кур'ан, Мухаммед, 31.) Говорио је: „**и да бисмо открили вести о вама**“, и понављао би: 'Ти ћеш открити вести о нама, ако их откријеш, осрамотићеш нас и открићеш наше мане, а ако се то деси, онда ћеш да нас казниш.' Па би зато плакао."

5. Седење у цамији до излаза Сунца

Када би Посланик, мир над њим, клањао сабах намаз (јутарњу молитву), остао би да седи на месту на којем је клањао док Сунце не би изашло.¹⁰

Посланик, мир над њим, је казао: „**Ко клања сабах у цемату, а потом остане да седи и спомиње Аллаха све док Сунце не изађе, а потом клања два реката, има награду као да је обавио хаџ и умру потпуно, потпуно, потпуно.**“¹¹

Ово се односи на сваки дан, па како ли је тек са данима рамазана!?

Брате мој, Аллах те сачувао, да би постигао овај севап (добро дело) и награду, олакшај себи тако што ћеш један део ноћи да спаваш, следећи тако добре Аллахове робове, и настој да себе савладаш када је у питању однос према Аллаху и постави себи високе амбиције како би постигао узвишена рајска станишта.

6. 'Итикаф

Посланик, мир над њим, чинио би 'итикаф сваког рамазана, задњих десет дана, а у години када је умро, то би чинио задњих двадесет дана рамазана.¹²

'Итикаф је ибадет који у себи садржи много добрих дела, попут учења Кур'ана, намаза (молитве), зикра (спомињање Бога), молби и сл.

¹⁰ Предају бележи Муслим.

¹¹ Хадис бележи Тирмизи.

¹² Предају бележи Бухари.

Онај ко није био у 'итикафу, мисли да је то тешко, међутим, он је једноставан онеме коме то Аллах олакша. Онеме ко има искрену намеру и чврсту одлуку, Аллах ће помоћи.

'Итикаф је најбоље чинити у задњој трећини рамазана, како би се на тај начин дочекала ноћ Кадра. 'Итикаф је, уствари, шеријатски начин одвајања од људи. Онај ко уђе у 'итикаф, себе усмерава ка ибадету (богослужењу) и зикру (спомињању Бога) и одваја се од свега онога чиме је заузет током свог живота. Он своје срце ставља у покорност Аллаху како би Му се приближио. У том стању он нема никакве друге жеље осим Аллаха и Његовог задовољства.

7. Умра у рамазану

Преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Божији мир и благослов над њим, рекао: „Умра у рамазану равна је хаџу.“¹³

У другој верзији стоји: „Равна је хаџу обављеном са мном.“

Зато, честитамо ти ако обавиш хаџ са Послаником, мир над њим.

8. Тражење (ишчекивање) ноћи Кадра

Аллах Узвишени је рекао: „Ми смо га почели објављивати у Ноћи Кадр. А шта ти мислиш шта је

¹³ Хадис бележи Бухари и Муслим.

Ноћ Кадр? Ноћ Кадр је боља од хиљаду месеци.“
(Кур'ан, Ел-Кадр, 1-3.)

Посланик, мир над њим, је казао: **„Ко проведе ноћ Кадра у иману (веровању) и надајући се награди, биће му опроштени претходни греси.“**¹⁴

Посланик, мир над њим, би ишчекивао ноћ Кадр и то би наредио и својим асхабима (следбеницима). У задњих десет ноћи рамазана будио би и своју породицу, са надом да је и они дочекају.

Од 'Убаде преноси да је Аллахов Посланик, мир над њим, рекао: **„Ко ту ноћ проведе у ибадету (богослужењу), жудећи за њом, а потом се утврди да је она уствари и била ноћ Кадр, биће му опроштени претходни и каснији греси.“**¹⁵

Од неких асхаба (прве генерације муслимана) и таби'ина (генерација после прве генерације муслимана) преноси се да су се они купали и мирисали у задњих десет ноћи рамазана, како би дочекали ту ноћ коју је Аллах посебном учинио и њену вредност уздигао.

О ти који си свој живот провео у беспослици, настој да све то исправиш у ноћи Кадр, јер се она рачуна као цели живот, са обзиром да је дело у њој боље него у других хиљаду месеци у којима нема те ноћи. Ономе коме буде ускраћено добро ове ноћи, ускраћено му је, уистину, свако добро.

¹⁴ Хадис бележи Бухари и Муслим.

¹⁵ Хадис забележен у Муснеду. Несаи бележи сличну предају.

Та ноћ се налази у непарним ноћима задње трећине рамазана, а највеће су могућности да она буде у двадесет седмој ноћи.

Бележи Муслим од Убејј б. Ка'ба да је казао: "Тако ми Аллаха, ја знам када је та ноћ, то је ноћ коју нам је Посланик наредио да у ибадету (богослужењу) проведемо, то је двадесет седма ноћ."

Убеј се на то заклињао и говорио по знаковима те ноћи о којима је обавестио Посланик, мир над њим, а знак је да Сунце након те ноћи, када се појави, нема зрака.

Аиша, нека је Бог задовољан са њом, упитала је Аллаховог Посланика, мир над њим: **“Када бих знала да је ноћ Кадра, коју бих дову (молибу) упућивала Аллаху у тој ноћи?”** Посланик је одговорио: **„Реци: 'АЛЛАХУММЕ ИННЕКЕ 'АФУВВУН, ТУХИББУЛ-'АФВЕ, ФА'ФУ АННИ - Господару мој, заиста си Ти Онај који прашташ и волиш опрост, па ми опрости.”**¹⁶

9. Много зикрити (спомињати Аллаха), молитву чинити и опрост тражити

Племенити брате, дани и ноћи рамазана су веома вредни, зато их искористи што више у зикру (спомињању Бога), дови (молитви), а посебно у периодима када се дова (молитва) посебно прима, као што је:

- Приликом ифтара (период пред узимање хране као ознака прекида поста), јер постачева дова (молитва) се тада не одбија.

¹⁶ Хадис бележи Ахмед и Тирмизи.

- Задња трећина ноћи, када се наш Господар спушта и говори:

„Има ли неко да нешто моли па да му дам, има ли неко да опрост тражи, па да му опростим.“

-Тражење опроста у праскозорје.

Узвишени Аллах каже: „**и у праскозорје опрост од греха молили.**“ (Кур'ан, Ез-Заријат, 18.)

И на крају: Цењени брате, након овог обиласка по баштама Раја, где смо указали на одређена добра дела, напомињем ти веома важну ствар. Да ли знаш о чему се ради? Ради се о искрености, јер колико има постача који од свога поста имају само глад и жеђ и колико има оних који ноћу клањају, а само се умарају и од тога немају користи. Молимо Аллага да нас сачува тога.

Посланик, мир над њим, би посебно наглашавао ово питање: вера и жеља за наградом код Аллага.

Муслимани првих генерација би скривали своја дела јер су страховали за себе.

Тако се преноси од Хамада б. Зејда да је о Ејјубу Сихтијанију казао: "Он би некада цитирао и преносио хадис, па би се растужио, а затим би се окренуо и нос би издувао, говорећи: 'Како је јака ова прехлада', скривајући тако свој плач."

Преноси се да је Мухаммед б. Васиа казао: "Запамтио сам људе који би лежали са својом супругом на истом јастуку и испод образа би им се натопило сузама, а то им супруга не би ни осетила. Такође, запамтио сам људе који

би стали у ред и толико би плакали и сузе би им низ образе текле, а да онај ко би био до њих не би ни приметио."

Ејјуб Сихтијани би проводио целу ноћ у ибадету (богослужењу), а то би скривао, па када би се сабах (јутарња молитва) прближио подизао би свој глас као да тек устаје.

Пренеси се да је Ибн Еби-Адиј казао: "Давуд б. Ебу-Хинд постио је четрдесет година, а да то његова породица није ни знала. Био је кројач који је носио храну и делио је људима пролазницима. По ноћи би се враћао кући и са укућанима би ифтарио (вечерао)."

Суфјан Ес-Севри је рекао: "Сазнао сам да ђаво наговара роба верника да испољи јавно своја тајна дела. Затим ђаво наставља све док роб не пожели да га други похвале за то, и тако на крају заврши у ријалуку (претварању пред другима) преко јавног испољавања пред другима."

Беспослица током рамазана

Брате, мислим да те већ дуго саветујем како ћеш да искористиш своје време, али тражим дозволу од тебе да заједно укажемо на једну опасност која се дешава посебно уз рамазан.

То је појава губљења времена у беспослицама и непокорност Аллаху.

То је немарност и удаљавање од Божије милости.

Узвишени Аллах каже: „А онај ко окрене главу од Књиге Моје, тај ће тешким животом живети и на

Судњем дану ћемо га слепим оживети. Господару мој – рећи ће – зашто си ме слепог оживео када сам вид имао? Ево зашто – рећи ће Он: Докази Наши су ти долазили, али си их заборављао, па ћеш данас ти исто тако бити заборављен. И тако ћемо Ми казнити све оне који се похотама превише одају и у доказе Господара свога не верују. А патња на ономе свету биће, уистину, болнија и вечна.“ (Кур'ан, Таха, 124-127.)

Колико ти је само тешко када видиш муслиманску омладину која своје време проводи по тротоарима и игралиштима током благословљених ноћи. Колико само има греха који се јавно чине у благословљеном рамазану. Да, муслиман је љубоморан и тешко му је када види муслимане, а посебно омладину, како своје време проводи у непокорности Аллаху.

Али, не брини, пут до твоје среће и среће твоје браће је позив (да'ва) и дова (молитва). Да, тако је, позив немарних муслимана ка Правоме путу и дова (молитва) у одсуству. Можда је Аллах прими, па никад више не будемо несрећни.

Јако леп чланак о начину дочека месеца рамазана уз спомен одређених добрих дела чија је потврђеност у овом месецу још већа.

